

PURVA DĒLS

Purvs... vienmuļš un, šķiet, bezgālis. Vasarā grūti te atrast paēnu, ziemā klainā auksti vēji. Un tomēr ir cilvēki, kuri purvu iemil. Tāds ir arī Zigmunds Vanags. No 36 dzīves gadiem trešo daļu viņš atdevis vietai, kur iegūst brūno zeltu — kūdru. Bija 1955. gada decembra beigās, kad Z. Vanags demobilizējās no Padomju Armijas. Citi tādās reizēs kādu mēnesi paklaido, atpūšas. Bet Zigmundam, kuru dzīve jau no bērnības nav lutinājusi, neiznāca. Viņš tūdaļ klauvē pie Līvānu kūdras fabrikas direktora durvīm. Sākās darbs uz šaursliežu dzelzceļa par motorvilcēja dīzeļa vadītāju.

Pēc gadiem trim Zigmundu Va-

nagu uzņem PSKP biedru rindās. Dzīve rit un jaunais komunisti saprot, ka ar 4 klašu izglītību ir par maz. Sākās zināšanu papildināšana pašmācības ceļā. Nav viegli, jo darbs paņem daudz laika. Un kur vēl sabiedriskie pienākumi. Zigmunda dzīvoklī gaisma nodziest tikai tad, kad pulkstenis jau pāri pusnaktij. Purva dēls gūst pirmo uzvaru. 1965. gada pavasarī nobeidz 8. klasi. Par teicamām sekēm un priekšzīmīgu uzvešanos viņš saņem arī uzslavas rakstu.

Tajā pašā rudenī Z. Vanags iestājās neklātienē Daugavpils dzelzceļa tehnikumā. Atkal daudzām kinofilmām jāpaliek neskatītām, dažam romānam neizlasītam. Zigmunds Vanags pārkvalificējas par motorvilcēja dīzeļa mašīnistu uz platsliežu dzelzceļa. Viņš ir arī kluba padomes priekšsēdētājs, brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandas loceklis, sabiedriskais kārtības sargs, aktīvs pašdarbnieks, darbojas partijas kontrolgrupā.

1966. gadā PSRS Augstākās Padomes Prezidijs Zigmundu Vanagu apbalvo ar ordeni «Goda zīme».

Vienā svētdienas pēcpusdienā es pacieņojos Zigmunda Vanaga dzīvoklī. Atradu viņu pie rāsējuma galda. Dzelzceļa tehnikuma 3. kursa audzēknim un nākošajam tehnikim jāzina daudz. Zigmunds ir skops vārds, nemil daudz stāstīt par sevi, taču, ja esi brīdi pavadījis viņa sabiedrībā, liekas, ka pats esi audzis.

K. Amatnieks